

Res so se vedli kot krvoločni ljudožrci, ali žalegu niso učinili nobenemu.

Kedar so bili vsi plesači v paroksizmu. Prinesli so strežniki veliko pokrito skledo, s katere je odveznil pokrov poleg mene sedeči starček. Ali sem se zgrozil, ko je bila skleda odveznjena. Zamrgolele so v njej kače, škorpijoni, gašarice in krastače. Starček je postavil skledo med steklače. Koj so pali kot gladni volkovi po nagnusnej hrani in jo požrli. Prevare tu ni bilo nobene, kakor pri naših glumačih. Gledal sem na lastne oči dedce, kako so zvečili kače in škorpijone, in po bradi so se jim sline cedile. Nikakor pa ne trdim, da so kače in škorpijoni še imeli strup v sebi.

Po tej ceremoniji je bilo pogostovanje, in slednjič oglušna molitev. Kedar je Sidi Mustafa vstal, vstal sem tudi jaz. Veu grede mi je namignil, da je treba dati daru redu. Povprašam ga, koliko naj darujem. Sidi Mustafa se je obrnil k Mukkademu, ki je zahteval 10 španjolskih tolarjev. Kaj sem hotel, dal sem jih, ker sem predobro znal, kje sem.

Koliko ima Maroko stanovnikov ne znam. Živ krst v Evropi ne zua tega. Potniki se ne ujemajo. Jackson na primer, ki je bil v Maroku 1811. l., sodi, da jih je 270.000. Ali to je sila pretirano. Gräberg sodi, da jih je 50.000, in Chenier, da jih je k večjemu 30.000. Poslanik Höft, ki je v prešlem stoletju pohodil Maroko, pa meni, da jih ni več kot samo 20.000. Kar se tiče mene, dejal bi, da jih je do 50.000.

Štiri tedne sem bival v Maroku, ali samo trikrat sem prišel z judovskega četvrtja. Cesar je skrbel zame tako očetovski, da mi je kar naravnost prepovedal z doma hoditi. Ali tako so postopali še z vsakim Evropejcem, ki je bil pred menoj v Maroku. Toda nikari ne mislite, da je cesar tak fanatik. Nikakor ne, cesar bi rad dovolil marsikaj Evropejcem, ali podložniki ne dajo k sebi. Vlada je tedaj brez moči, kar se tiče Evropejcev ne more jih, če bi še tako rada, obvarovati fanatizma Mavrov in Kabilcev. Zato je Maroko Evropejcu, zabita pokrajina, zabitejša od samega Kitaja. Sam cesar je ne more odbiti Evropejcem.

Tičal sem toraj doma v Judovej hiši ter poslušal hčer njegovo, ki mi je pripovedovala razne znamenitosti, običaje in pripetljaje maročanske. Naj vam zapišem povest o starej Mavrinji z Mogadora.

Koran je edini zakon pravovernemu mohamedancu. V koranu pa stoji tudi to-le: „Oko za oko, zob za zob.“ In tega ni zahteval menda še nihče tako dosledno in točno, kakor stara Mavrinja z Mogadora. V tem mestu so prebivali štirje Evropejci, eden je bil Anglež. Tržil je z Marokom. Tudi sam cesar je kedaj pa kedaj naročil pri njem to in ono, in mu prodajal, kar je imel na prodaji. Naklonjenost cesarjeva je bila na veliko korist Angležu pri trgovini, toraj se je pazil, da ne napravi kaj takega, kar bi ga utegnilo spraviti ob naklonjenost. Ali Angležu je bil zelo dolg čas v Mogadoru, vzlasti ob nedeljah ni vedel, kamo bi se obrnil. Ker ni

bilo tu cerkve angleške, da bi hodil molit, tedaj se je udal pijači. Neko nedeljo se je zopet dobro nalezal pijače, in nasledek temu je bil, da je šel s hiše na ulico, ter uganjal, kar uganjajo pijanci. Tudi je opletal s paličico okoli sebe. Pa gladi spaka! Ne vedé je vsekal s paličico staro Mavrinjo po ustih in jej izbil dva zoba. Anglež se je hrohtal temu, a starka se ni. Vzela je dve priči in šla k sodniku, kjer je zahtevala dveh zob od Angleža, kakor veva koran. Sodnik je poklical Angleža in mu izjavil, da mora dati zoba starki. Anglež ni hotel nič slišati o takošnej kazni. Šel je povedat poslaniku svojemu, kaj se mu je pripetilo. Poslanik se je praskal za ušesi. „Ali morda nastojate, da dojde angleška flota in bombarduje Mogador, kaj?“ povprašal je trgovca.

(Dalje nasl.)

Naši dopisi.

Iz Železnikov, 19. jan. (*Javna zahvala*). Tukajšnji rojak, blagorodni gosp. Taler Anton, v pokojeni c. kr. vojaški uradnik in posestnik na Štajarskem, ki se je že o času obhajanja 40letnice vladanja Njegovega ces. kralj. apostolj. Veličanstva cesarja Franc Jožefa I. skazal tukajšnji šolski mladini velik dobrotnik, spominjal se je zdaj tudi po drugej strani naše ljudske učilnice same, katero je on obiskoval v svojih mladostnih letih. Poslal je namreč za okinčanje učne dvorane o cesarskih in družih primernih slavnostih prelepi sliki cesarjeviča prestolo-naslednika Rudolfa in Njihove visokosti gospe soproge Štefanije v jako dragocenih in umetno izdelanih pozlačenih okvirih, ki merijo na visokost po 98^c/_m. Ta znameniti dar je res tak, kakor se z enakim komaj kaka slovenska ljudska šola ponašati zamore. Naj bo toraj blagorodnemu gospodu daritelju z tem izrečena serčna in topla zahvala; mili Bog pa naj mu to poplača z časnim in večnim blagrom!

Jos. Levičnik,
učitelj in načelnik kraj. šol. sveta.

Iz Ljubljane. — Presvitli cesar darovali so požarni straži v Železnikih 80 gld.

— Deželni odbor prejel je potem deželnega predsedništva od ministerskega predsednika cesarjevo zahvalo za čestitanje, katero je po ravno tisti poti izrekel odbor povodom zaroke nadvojvodice Valerije z nadvojvodom Franc Salvatorjem.

— Velik in sijajen ples bil je ta ponedeljek pri gospodu deželnemu predsedniku. Gospod in gospa baron Winkler povabila sta na to veličastno, domačo veselico nad 200 oseb, odličnih zastopnikov ces. uradov, vojaštva in samoupravnih oblastev. Vabljenih pa se je vdeležilo res tudi toliko število, da so bili veliki prostori obšir-

nega stanovanja in del pisarn gospoda deželnega predsednika natlačeni odličnih gostov, gospej in gospodičen. Plesalo se je od 9. ure do obilo 11., potem pa so se gostje vsedli k pogrnenim bogato obloženim mizam v dveh dvoranah in 2 sobah družega nadstropja, kjer je bilo prostora za več kot dvesto oseb. Po 2. uri nadaljeval se je ples in je trajal do poznega jutra. Vesela družba ni mogla prehvaliti lepe vredbe, velike ljubeznjivosti gospoda predsednika in njegove soproge in pa v vsakem oziru izgledne in bogate postrežbe. Razlike političnih strank zginile so ta večer po vsem in vladalo je med vladi prijazno in nje nasprotno stranko najlepše soglasje, vsi strinjali so se v hvali in priznanji odlične gostoljubnosti gospe in gospoda predsednika.

— Državni zbor prične zopet svoje zborovanje s sejo zbornice poslancev, katera bo danes teden, v sredo dne 30. januarja. Na dnevni red postavljen je predlog zakona o skladiščih poleg predloga bivšega poslanca dr. Kaicel-a, in pa poročilu budgetnega odseka o polajšavah pristojbin pri preličenji posojil.

— Letni somenj šentpavelski v Ljubljani ni bil tako dobro obiskan, kakor je ta somenj navadno druga leta, deloma zaradi slabega vremena — sneženja — deloma zaradi družih bližnjih somnjev, ki so bili na ta dan. Na živinski somenj prignalo se je 1216 glav. Kupčija pa je bila malo pomenljiva, ker so živini, razun pitanih volov, cene sila nizke. — Pa tudi kupčija v drugih strokah bila je malo pomenljiva.

— Zgradba novega gledališča ljubljanskega. Ta teden bode zgotovljen tudi drugi načrt za gledališče, katerega delata inženirja Hrasky in Walter pri deželnem odboru; morebiti, da doide tudi še tretji, z Dunaja obljubljen načrt. Po sklepu deželnega odbora bodo načrti za gledališče v pisarni deželnega odbora v prvem nadstropji na ogled razpostavljeni s prihodnjo soboto počenši do ponedeljka popoldne. V ponedeljek popoldne ob 2. pa se zbere posebna enketa strokovnjakov, katere bode poleg deželnega odbora, imenovala c. kr. vlada, mestni magistrat, kranjska hranilnica, gledališko društvo, ki bodo imeli nalogo izreči se o pripravnosti, oziroma nepripravnosti predloženih jim načrtov. Nadjamo se, da se takoj sedaj, dokler je še čas, staknejo vse napake bodi si glede pripravnosti, lepote, varnosti ali tudi višine stroškov, katere ima prizadeti zgradba novega gledališča tako, da ne doživi Ljubljana tako žalostne skušnjaje, kot je ona, ki se je ravnokar doživela pri letos otvorjenem, krasnem in dragocenem novem dunajskem dvornem gledališču, pri katerem bodo samo neizogibne poprave po sedanjem proračunu stale en milijon goldinarjev, preden pa se poprave zgotovijo znajo se pa stroški narasti tudi na dva milijona. V Ljubljani merimo sicer z vse drugim merilom, gledališčina zgradba ne sme stati več kot 190.000 goldinarjev in nadejamo se, da se ta proračun na škodo dežele nikakor ne bode prekoračil.

— Veliki dobitok na Taisz-srečko 100.000 gl. zadel se je na Kranjskem in sicer je bila srečka last bivšega trgovca v Kamniku Nastran-a, kateri jo je zastavil g. Fran Ferlin-u trgovcu v Kamniku. Gospod Ferlin in Nastran sta se poravnala tako, da vsak dobi polovico, t. j. vsak 50.000 gl. — Ker pa Nastran-a zastopnik g. dr. Pirnat zahteva obljubljeno nagrado 10.000 gld., torej stvar še ni končno dognana.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Hrvatska. — V Zagrebu je minuli teden zopet hudo vršalo, ker je zopet na dan prišla velikanska goljufija. Zagrebškega župana namestnik Kalabar, predna nič prišli trgovec, bil je ob enem vodja tamošnje zavarovalnice „Croatia“ po imenu. Ta mož je v teku par let izneveril zavarovalnici 14.000 gld., vrh tega pa je izdal ponarejenih menic za naj manj 25.000 gld. — novejša poročila celo trdijo, da je njegovih menic izdanih za 50.000 gld., samo da je med temi tudi nekoliko s pravimi podpisi. Členi zavarovalniškega vodstva imeli so Kalabarja že dalj časa na sumu, da je v zavarovalniški blagajnici primanjkljaja 14.000 gld., pa Kalabar bil je bolan in z boleznijo si je vedno izgovarjal in lagal, dokler ni bila mera polna. Svoje posestvo prepisal je na ženo in zadnji čas preselil se je iz Zagreba v svojo hišo na kmetih, ko vsi prejšnji koraki niso pomagali, obstal je, da je izneveril 14.000 gld. in ponujali so mu tovariši v vodstvu, da se stvar tihoma poravnava, ako zastavi zavarovalnici svoje posestvo, pa je obstal, da je izdal tudi še več ponarejenih menic, hoteli so ga dejati v zapor, kateremu se Kalabar odtegnil s samoumorom. — Žena umrlega je potem prejeto posestvo prepustila zavarovalnici in je s tem pomirila javnost. — Čudno je res, da je Ogersko-Hrvatska tako bogata velikanskih izneverjenj.

Srbska. — Kralj se še ni odločil za presnovo ministerstva. Čuje se da se ima izdati nov volilni red na podlagi nove ustave, ugiba se samo, ali tega izda kralj sam, ali pa načrt predloži skupčini v posvetovanje in sklepanje.

Romunska. — „Agenze Havas“ poroča z Odese, da bode podpredsednik romunske zbornice koj po njenem sestanku zahteval, da se dene prejšno ministerstvo Bratiano na zatožbo in da se zbere parlamentarna enketa, ki bo imela preiskavati uprave naredbe onega ministerstva.

Bolgarska. — Princesina Clementina, mati knezova vrnila se je nazaj v Sofijo in je bila sijajno sprejeta. Knez in njegova vlada prišli so v nasprotje s sinodo, samoupravno pravoslavno cerkveno oblastjo, zato ker to trdi, da se knez očividno nagibava na katoliško.